

Stloukám den

Nedvědi

1. Stloukám den, jen žít chci, žít,
mně prší pláč, jen být, jen být,
to nejsem já, ne já, já ještě sílu mám,
to uvnitř blázen, on, a já mu utíkám.

R: Já říkám: ne, to ne, nač je ti pláč a vztek,
a on jen blátem dál žene mě, dál,
on je má tma a noc, k zoufání stres a stesk,
on nezná naději, smích, a já bych se tak smál.

2. Stloukám den, já vím, že bude líp,
a říkám: snad stačí jen chtít, jen chtít,
jednou je hvězdná noc, pak přijdou mraky, mráz,
za oknem těchtole změn utíká vzácněj čas.

R:

*: Stloukám den jen žít chci, žít,
mně prší pláč jen být, jen být ...

R: